

ضمائم:

نامه سرگشاده به رئیس‌جمهور مبنی بر رفع محدودیت از آیت‌الله منتظری

جناب آقای سید محمد خاتمی

ریاست محترم جمهوری

با سلام و دعای خیر

بار دیگر محرم حسینی و سالگرد قیام سالار شهیدان علیه ستمگران فرا رسید و نمایشگاه والاترین آثار هنری در عاشورای ارزشهای انسانی برپا گردید. سالگرد نهضت کربلا- که به حق آن را الگوی آمرین به معروف می‌نامند و چند سالی است در ایران هفته اول محرم را به این عنوان نامگذاری کرده‌اند- امسال در شرایطی برگزار گردید که آیت‌الله منتظری، یکی از شجاع‌ترین عاملان این فریضه که اصلاح امت را با انتقاد و امر به معروف و نهی از منکر در اساسی‌ترین موضوعات مبتلابه مملکت طلب کرده است، از ماهها قبل در خانه خویش محصور و محبوس گردیده است.

جناب آقای رئیس‌جمهور

با آنکه قانون اساسی انجام این فریضه را به عنوان حقی برای مردم نسبت به یکدیگر و دولت و ملت به صورت متقابل تعریف کرده است، همان‌طور که می‌دانید این فریضه عمدتاً و غالباً نظارتی است از جانب ملت بر عملکرد مسئولان به خاطر حفظ سلامت نظام و کنترل کسانی که به دلیل در دست داشتن مواضع اصلی قدرت، انحرافشان هزاران بار خطرناکتر از انحراف افراد ملت است. آیا بهتر نیست که به جای حساسیت فوق‌العاده و تشکیلات گسترده‌ای که برای کنترل مردم ایران به این نام مصروف می‌گردد، یا حداقل در کنار آن، برای ملت هم سهم ناچیزی در این قضیه مقرر گردد؟

جناب آقای رئیس‌جمهور

همان‌گونه که خود بهتر می‌دانید در مکتبی که مدعی و منادی ولایت است، امیرالمؤمنین علی(ع) انتقاد از زمامداران (النصيحة لأئمة المسلمين) را وظیفه‌ای بر عهده ملت به نفع مسئولان معرفی کرده است که اگر آن را ایفا نکنند، زمامداران «حق» خواهند داشت از آنان مطالبه نمایند! همچنان که وقتی حضرتش به ولایت رسید، مصرانه مردم را به انتقاد و حق‌گویی در برابر حکومت خود دعوت کرد و از کنار کشیدن و بی‌تفاوتی و سکوت در برابر عملکردها مؤکداً برحذر داشت.^۱ وقتی که آن پاک‌سرشت پرهیزکار خود را در موضع حکومت مصون از خطا نمی‌داند^۲ و مردم را برای

^۱. (فلا تكفوا عن مقاله بحق او مشوره بعدل)

^۲. (فانی لست فی نفسی بفقو ان اخطی او امن ذلك من فعلی الا ان تكفی الله من نفسی ما هو املك به منی)

حفظ سلامت نظام دعوت به مراقبت و مشورت به خاطر «عدالت» می‌نماید، چه کسی می‌تواند مدعی «معصومیت» و خطاناپذیری باشد؟

جنابعالی در برابر خداوند متعال و ملت به کتاب خدا سوگند یاد کرده‌اید که از حقوق مردم پاسداری کنید. مردم می‌پرسند به حکم کدام دادگاه صالحه‌ای این فقیه عالیقدر از ابتدایی‌ترین حقوق مدنی خود محروم شده و در منزل تحت نظر قرار گرفته است؟ گفته می‌شود محاصره منزل ایشان و جلوگیری از دید و بازدیدهای حتی خانوادگی، بر طبق تصمیم و رأی شورای امنیت ملی است. آیا قانون اساسی به شورای امنیت ملی چنین اجازه‌ای می‌دهد؟ مردم می‌پرسند در کدام دادگاه به اتهامات ایشان رسیدگی شده و حکمی علیه ایشان صادر گردیده است؟ آیا شورای امنیت ملی حق قضاوت دارد؟

محدودیت‌های اعمال شده در مورد ایشان تا آن حد است که در ایام نوروز، مأموران اطلاعات تنها اجازه دادند بستگان درجه یک، آن هم به مدت حداکثر دو دقیقه، بتوانند با ایشان دیدار داشته باشند. آیا مسئولان اطلاعاتی که رفع حصر و مانع از منزل و مجلس درس آن مجتهد مجاهد را تلویحاً موکول به تعهد سکوت و تسلیم می‌کنند، به دست خود نظام را از نصیحت ناصح امینی که جز اصلاح قصد و هدف دیگری ندارد محروم نمی‌نمایند؟

فرض کنیم سخنان ایشان گزنده و به گمان عده‌ای گزافه بوده باشد. در این صورت، به مصداق «ان کان کاذباً فعلیه کذب» اگر دروغگو باشد سخن نادرست او دامن خودش را خواهد گرفت، ولی اگر در آنچه هشدار می‌دهد صادق باشد، عدم توجه به سخنش مصیبتی مرگبار برای ملت و مسئولان به بار می‌آورد.

جناب آقای رئیس‌جمهور

آیا این رویه بر حقی است که به انتقاد تنها از یک زاویه و یکسویه نگریسته شود و همواره انتقادکننده مورد مذمت و ملامت قرار گیرد؟ آیا بهتر نیست آنچنان که حضرت علی(ع) در منشور جاودان حکومتی خود توصیه کرده‌اند، زمامداران نیز «ریاضت» تحمل مخالفت را تمرین کنند و اعتراض و انتقاد مخالفان را به جای تهدید و تنبیه، با توضیح و تبیین صریح آنچه مورد نقد قرار گرفته است از خود دور سازند.^۱ به این ترتیب، آنان هم با ملت مدارا کرده‌اند و هم عذری نزد خداوند خواهند داشت که اگر قصد و هدفشان به جای سیادت و سروری، تربیت مردم و تقویم آنها بر راه حق باشد، چنین شیوه‌ای محبوب خالق و خلق خواهد بود. اگر چه شنیدن انتقاد، نظیر هر سخن حقی تلخ است، اما خداوند تحمل آن را برای کسانی که عاقبت را آرزو می‌کنند آسان کرده است.

جناب آقای رئیس‌جمهور

مردم به مواضع مثبت جنابعالی در این امر و مشکلات و موانعی که برای حل این معضل دارید واقفند، اما از رئیس‌جمهور منتخب خود انتظار دارند، همچنان که در مسأله شهرداری تهران عمل نمود، از موقعیت کلیدی خود به عنوان نماینده واقعی ملت استفاده کرده، قبل از آن که دامنه اغتشاشاتی که برخی از شهرهای مرکزی را فرا گرفته و اعتراضات عمیق ملت مظلوم و علمای برجسته دین در شهرهای مذهبی گسترده‌تر گردد، چاره‌ای برای باز کردن این گره نسنجیده بیندیشید و راهی پیدا کنید تا با آزاد کردن

^۱. (و ان ظنت الرعيه بك حيفاً فاصحرلهم بعذرک و اعدل عنک ظنونهم باصحرارك فان فی ذلک ریاضه منك لنفسک و رفقا برعيتک و اعداراً تبلغ به حاجتک من تقويمهم علی‌الحق)

ایشان از بند محدودیت‌های اعمال شده، این لکه ننگ از دامن جمهوری اسلامی ایران زوده گردد. در همین راستا، امضاکنندگان زیر رفع بلاقید و شرط محدودیت‌های اعمال شده علیه آیت‌الله منتظری را از جنابعالی خواستارند.

بدون شک، نگاه داشتن حرمت حافظان حریم شرع و حقوق مردم، نمادی از تجلیل امام حسین(ع) و یاران شهیدش در ایام محرم است.

با احترام

۲۹ اردیبهشت ۱۳۷۷

عنایت‌الله اتحاد- مهندس ابوالفضل بازرگان- مهندس عبدالعلی بازرگان- محمد بسته‌نگار- صفا بیطرف- عباس پوراطه‌ری- دکتر حبیب‌الله پیمان- دکتر غلامعباس توسلی- مهندس محمد توسلی- مهندس مجید تولائی- دکتر سید محمد مهدی جعفری- ابوالفضل حکیمی- عبدالکریم حکیمی- رسول دادمهر- حسین درویش- تقی رحمانی- احد رضایی- دکتر رضا رئیس‌طوسی- دکتر حسین رفیعی- دکتر یدالله سبحانی- مهندس عزت‌الله سبحانی- مهندس علی سلطانزاده- هدی صابر- مهندس هاشم صباغیان- سید احمد صدرحاج‌سیدجوادی- اعظم طالقانی- مهندس اکبر طاهری- مهندس محمد طاهری قزوینی- محمدجعفر عمادی- رضا علیجانی- دکتر سید علی اصغر غروی- دکتر غفار فرزندی- دکتر حسن فریداعلم- دکتر نظام‌الدین قهاری- مهندس محسن محقق- دکتر ماشاءالله مدیحی- مصطفی مسکین- مهندس رضا مسموعی- مهندس علی‌اکبر معین‌فر- دکتر محمد ملکی- سعید مدنی- مهندس لطف‌الله میثمی- وحید میرزاده- خسرو منصوریان- مهدی ناطقی- مهندس محمود نعیم‌پور- محمود نکوروح- مهندس محمدتقی نکورفر- مهندس سید حمید نوحی- دکتر هادی هادی‌زاده- دکتر ابراهیم یزدی- حسن یوسفی‌اشکوری